

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 12ης Σεπτεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-260/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 4, παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας ΦΠΑ — Διάθεση προς χρήση οδών έναντι καταβολής διοδίων — Μη υπαγωγή τους στον ΦΠΑ — Κανονισμοί (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 και 1553/89 — Ίδιοι πόροι προερχόμενοι από τον ΦΠΑ»)

(2000/C 316/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-260/98, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Γκουλούσης και Η. Michard) κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Α. Ροκοφύλλου), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη επιβάλλοντας, κατά παράβαση των άρθρων 2 και 4 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), τον φόρο προστιθέμενης αξίας στα διόδια που καταβάλλουν οι χρήστες ως αντιπαροχή της παρεχόμενης προς αυτούς υπηρεσίας, η οποία συνίσταται στη διάθεση των αυτοκινητοδρόμων και άλλων έργων οδικής υποδομής, και αποφεύγοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την καταβολή των ιδίων πόρων και των τόκων που οφείλονται δυνάμει των κανονισμών (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της αποφάσεως 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ, σχετικά με το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 155, σ. 1), και 1553/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για το ομοιόμορφο οριστικό καθεστώς εισπράξεως των ιδίων πόρων που προέρχονται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 155, σ. 9), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ, το Δικαστήριο συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), L. Sevón και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, P. J. G. Karpstyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, P. Jann, H. Ragnemalm, B. Σκουρή και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau και H. A. Rühl, κύριοι υπάλληλοι διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Σεπτεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ C 299 της 26.9.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 12ης Σεπτεμβρίου 2000

στην υπόθεση C-366/98 (αίτηση του Cour d'appel de Lyon για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ποινική δίκη κατά Yannick Geffroy και Casino France SNC⁽¹⁾

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Εθνική ρύθμιση περί της εμπορίας προϊόντος — Ονομασία και επισήμανση — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα τη χρήση της επίσημης γλώσσας του κράτους μέλους — Οδηγία 79/112/ΕΟΚ»)

(2000/C 316/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-366/98, με αντικείμενο αίτηση του Cour d'appel de Lyon (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Yannick Geffroy και Casino France SNC, αστικώς υπεύθυνης, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 28 ΕΚ) και 14 της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/024, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/102/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 1993 (ΕΕ L 291, σ. 14), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (εισηγητή) και L. Sevón, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, P. Jann, H. Ragnemalm και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Σεπτεμβρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Τα άρθρα 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 28 ΕΚ) και 14 της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/102/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 1993, δεν απαγορεύουν εθνική ρύθμιση που προβλέπει ότι η επισήμανση των τροφίμων και οι τρόποι σύμφωνα με τους οποίους πραγματοποιείται δεν πρέπει να οδηγούν τον αγοραστή ή τον καταναλωτή σε πλάνη, ιδίως ως προς τα χαρακτηριστικά των εν λόγω τροφίμων.